

Secretariaat,
Joep Orbons
Holdaal 6
6228 GH Maastricht
Tel: 043-3618793

SOK-Medelingen,
Ton Breuls
Bovenstraat 28
B 3770 Kanne/Riemst
Tel: 00-32-12454059

Beheerstichting groeven,
St. Ir. D.C. van Schaik
Postbus 882
6200 AW Maastricht
Banknr. SNS: 92.98.12.034

SOK-Info,
Ger Goessens
Valeriusshof 33 b
6215 GC Maastricht
Tel: 043-3438206

☉ Het SOK bestuur:

Voorzitter	Ton Breuls	00-32-12454059		
Vice voorzitter	Erik Lamkin	06-654 20 523	Ledencoördinator	Jan Paul v.d. Pas 045-4041600
Secretaris	Joep Orbons	043-3618793	Ledenactiviteiten	John Caris 043-3432174

☉ De SOK is geassocieerd met "Subterranea Britannica".

☉ De SOK op Internet: <http://www.xs4all.nl/~jorbons/sok.html>

☉ SOK-Groeven:

De SOK heeft een aantal groeven in zijn beheer of een collectieve vergunning voor een groeve.
Voor het betreden van deze groeven moet U contact opnemen met de beheerder:

<i>G r o e v e</i>	<i>B e h e e r d e r</i>	<i>T e l e f o o n</i>
Koelebosch groeve	Ed de Grood	043 - 3505490
Roothergroeve	John Hageman	043-3645419
Nieuwegroeve	Han Bochman	043-3433355
Apostelgroeve	Ton Breuls	00-32-12-454059
Theunisgroeve	Giel Bindels	043-3472560
St. Pietersberg (Noordelijk en Zonneberg)	Erik Lamkin	06-654 20 523
Scharnderberg	John Knubben	043-3611227
Fallenberggroeve (Nog niet toegankelijk)	Peter Houben	043-3213488

Bij inbraak in SOK-groeve:

Bij constatering van inbraak en/of vernielingen aan een van onze SOK-groeven dit direct melden, liefst dezelfde dag nog. Melden van vernielingen bij onderstaande personen. Als de eerste niet bereikbaar is, dan de volgende op de lijst.

1° Groevebeheerder van die groeve. Voor namen en telefoonnummers, zie hierboven.

2° Han Bochman, materiaalbeheer, 043-3433355

3° Ton Breuls, voorzitter SOK, 00-3212454059

4° Ieder ander bestuurslid. Voor namen en telefoonnummers, zie hierboven.

De SOK zal er dan voor proberen te zorgen dat de afsluiting van de groeve binnen 24 uur hersteld is.

☉ SOK ledenpasjes, SOK leden kunnen een SOK-lidmaatschapspasje krijgen dat een jaar geldig is. De aanvraag dient met een pasfoto vergezeld bij de secretaris te worden ingediend.

☉ SOK ledenavonden, SOK-ledenavonden worden iedere 2° vrijdag in de maanden januari, maart, mei, september en november gehouden in het Natuurhistorisch Museum Maastricht beginnend om 19:30 uur

☉ Voorpagina: Fossiel. ± 30 centimeter groot.

Nieuwe aspirant SOK-leden.

Wij heten als aspirant SOK-lid hartelijk welkom:

- Bekendam, Roland, Meidoorn 93, 6226 WG Maastricht, Tel: 043-3628423
e-mail: *r.f.bekendam.geotechniek@wxs.nl*
- Frissen, Simone, Prof Crahaystraat 14, 6224 BM Maastricht, Tel: 043-3626639
e-mail: *mrsfreeze007@hotmail.com*

Volgende SOK-Ledenavond.

Op 8 januari, de tweede vrijdag van januari, is er weer een SOK avond om 19.30 uur in het Natuurhistorisch Museum Maastricht.

Op het programma staan de volgende zaken:

- Ton Breuls zal een boekbespreking houden naar aanleiding van een aantal recente publicaties op groevengebied.
- Jan Spee zal het grootste deel van de avond vullen met een boeiende presentatie over religieuze afbeeldingen in afgegraven delen van de Sint Pietersberg.
- Sok-leden die een mededeling te doen hebben of iets willen presenteren zijn uiteraard van harte welkom.

Daarna is, zoals gebruikelijk, naborrelen in het museumcafé onder het genot van een verfrissing.

Tot vrijdag 8 januari 1999 om 19:30 uur in het Natuurhistorisch Museum te Maastricht.

H.M. Koningin Wilhelmina en de berg.

door Peter Houben.

Overall wordt herdacht dat 100 jaar geleden H.K.H. Prinses Wilhelmina Koningin der Nederlanden werd.

"Wilhelmina" en de Sint Pietersberg zijn ook nauw verbonden; de heer van de Vliet tekende het portret van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina.

Bij haar bezoek in mei 1895 tekende de Prinses met:

"Wilhelmina" als blijvende herinnering.

Het is misschien wel aardig te vermelden dat Hare Majesteit aangenaam verrast werd toen uit de donkere gangen een kaboutermanneke tevoorschijn trad en met de volgende dichterlijke regelen aan zijn verontwaardiging lucht gaf:

*"Wie stoort onze eenzaamheid
En durft een naam hier schrijven
Een naam hier onder 't beeld
Van Neerlands Koningin?
Wij zwoeren dat dit beeld
In onze schuts zou blijven,
Wee die schennis pleegt
Aan het voorwerp onzer min!
Maar 'k zie Zij daalde Zelve
In deze groeve neder,
En grifte Haren naam,
Hier op den mergelwand!
Doorluchte Oranjespruit!
Wat geven wij U weder
Voor het Koninklijk geschenk,
Voor het schrift van Uwe hand?
Geen bloemen bloeien hier,
Om U een krans te winden
Van onze oprechte liefde
En trouwe aanhankelijkheid.*

*De ruwe zeeschelp die hier voor eeuwen kwam stranden
en sedert roerloos in den bergsteen blijft bewaard,
Getuigt hoe Maastricht Hare Koningin der Nederlanden
Bemint en eert tot in den duisteren schoot der aard"*

Uit: Maastricht's zomer 1895, Pater W. de Veer S.J.

Foto uit "Ons Limburg in d'Oranjezon"
Heerlen 1948.
(met dank aan Giel Bindels)

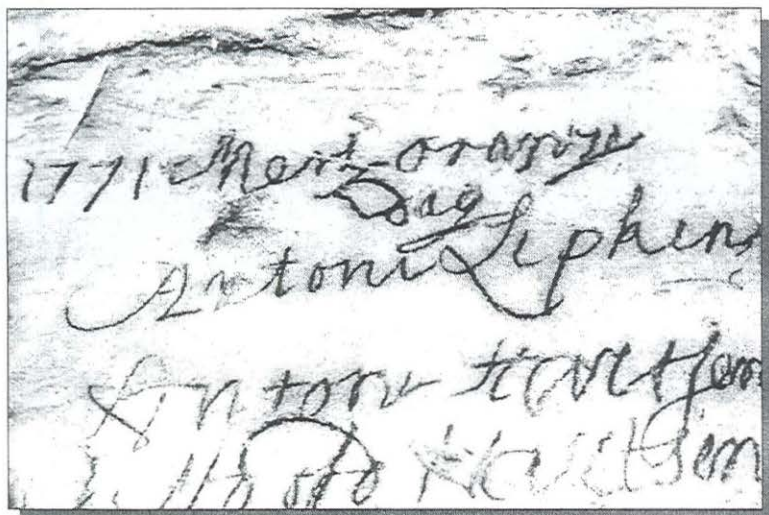
Bezoekers opgespoord.

door John Caris.

Antoine Lipkens.

Een bergloper maakte mij enige tijd geleden attent op het opschrift van een zekere Antoni (Antoine, Antoon) Lipkens, een bekende Maastrichtenaar naar wie in 1911 een straat vernoemd is. Antoine werd geboren te Maastricht in 1782. Lipkens was oprichter en eerste directeur van de Delftse Academie, nu beter bekend als Technische Universiteit. Maar wat blijkt nu, het opschrift in het gangenstelsel Zonneberg vermeldt '1771 oranje dag'. Aangezien Maastrichts vermaarde zoon pas in 1782 geboren is, kan dit onmogelijk zijn opschrift zijn. Enige naspeuringen leerden al snel dat zowel de vader als de grootvader van eerstgenoemde Antoine ook Antoine heetten. Om welke Antoine het hier gaat valt niet te achterhalen.

De doopsgezinde grootvader Antoine was lakenfabrikant en koopman. Net als zijn zoon was hij lid van de Vrijmetselaarsloge 'La Constance'. Dit is geen onbelangrijk feit, aangezien de Maastrichtse Vrijmetselaars verbonden waren aan een Parijse Vrijmetselaarsloge. Door hun Francofiele houding en het vooruitstrevende gedachtengoed der vrijmetselaars bleken ze zeer geschikt als nieuwe leden van de Franse Republikeinse overheden. Beide Antoinen hebben belangrijke openbare functies bekleed. Zo was grootvader Lipkens onder andere rechter van het Tribunal Civil. Vader Lipkens was administrateur van het arrondissement Maastricht. Welke datum bedoeld werd met 'oranje dag' is mij echter niet duidelijk. Mocht er iemand zijn die mij kan vertellen welke datum aangeduid werd met 'oranje dag', zou ik graag horen.

Info bestuur Van Schaik stichting.

E. Lamkin, secretaris stichting Ir. D.C. van Schaik.

Op de laatst gehouden ledenavond van de SOK werd door de voorzitter van de stichting, Joep Orbons, vol trots gemeld dat het beleidsplan groevenbeheer klaar is.

Inmiddels hebben de huidige beheerders van de SOK-groeven een schrijven van het stichtingsbestuur ontvangen waarin zij formeel gevraagd worden of zij ook onder de vlag van de stichting hun beheerderschap willen continueren.

Voorts zullen vanaf begin 1999 de groeueigenaren van de huidige SOK-groeven middels een schrijven van het bestuur van het Genootschap en het bestuur van de stichting benaderd worden. Hierover hopen wij in SOK-Info 83 meer nieuws te kunnen melden.

Helaas heeft onze huidige penningmeester, Huub Gilissen, ons eind november te kennen gegeven zijn taak als penningmeester wegens gezondheidsredenen te willen beëindigen, zijn bestuurslidmaatschap in de stichting blijft echter wel gecontinueerd.

Namens het bestuur van het Genootschap blijft Huub toch verbonden met de stichting.

Langs deze weg wil het bestuur van de stichting Huub bedanken voor zijn inzet als penningmeester en zijn vaak kritische kijk op de groevenzaken heeft het bestuur als zeer waardevol beschouwd.

Dit betekent overigens wel dat de stichting op zoek is gegaan naar een geschikte opvolger. Deze is gevonden in de persoon van Huub Hameleers, die zich in eerste instantie zal gaan inwerken in de verschillende financiële aspecten van het groevenbeheer.

Info bestuur van de SOK.

Door Joep Orbons, Secretaris SOK

Op dinsdag 22 december was er weer een SOK bestuursvergadering bij Joep thuis.

John Caris werd als nieuw bestuurslid hartelijk welkom geheten op zijn eerste vergadering. Tijdens deze vergadering zijn weer enkele aspirant leden toegelaten als SOK lid. Zij zullen hier binnenkort een brief over ontvangen. Verder is de voortgang van enkele SOK projecten besproken, zoals de Genootschapsdag, het WOM project Valkenburg, de Kluis en nog enkele andere lopende zaken. Er is ijverig gediscussieerd over enkele nieuwe ideeën als invulling van ledenavonden en excursies.

“Uit de Oude Doos op Zolder”

door Luc Walschot.

Het volgende artikel is een passage overgenomen uit het boek genaamd:

“Beschrijvingen van het Hertogdom Limburg.”

Door: G.M.Poell 1851

Dhr. Poell was onderwijzer aan de Stads-Burgerschool te Weert.

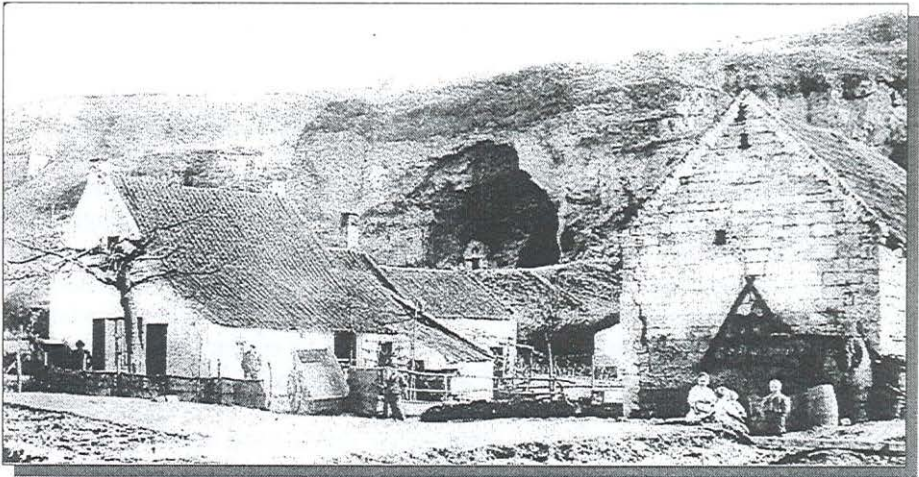
Hierna volgt een letterlijke overname van de inleiding van het boek.

Aan de Provinciale Staten van het Hertogdom Limburg wordt dit werkje (405 Bldz) uit onbepaalde hoogachting en verschuldigden eerbied opgedragen door Hunnen ootmoedigen dienaar, de schrijver.

Vervolgens op de Bldz. 65 t/m 69

Een vierde uurs, zuidwaarts van Maastricht, ligt de merkwaardige St.Pietersberg, waarvan men hier eene korte beschrijving laat volgen. Deze berg strekt zich verre zuidwaarts uit, en behoort tot de merkwaardigste natuurwonderen, die ons werelddeel aanbiedt, en verdient in de hoogste mate de aandacht van den natuuronderzoeker, die hier gelegenheid vindt, de talloze veranderingen, die het inwendige onzer aarde ondergaan heeft, voor een gedeelte, te leren kennen. Op sommige plaatsen, is zelfs de kruin met korenakkers bedekt, op de andere zijden, daarentegen, vindt men, behalve die lieve tuinen en parken van Slavante en Caster, meestal struikgewassen, en aan den voet velden van meekrap, aardvruchten, enz. Bij Slavante, ontdekt men hout, horens, schelpen, madreporen, enz., die geheel versteend zijn en tusschen de krijtachtige horizontale lagen gevonden worden. Geheel anders, is het karakter der versteningen, die men in den berg naar de zijde van het Jekerdal aantreft. Ook hier ontbreken de schelpen, madreporen, horens, enz., niet, doch zijn geheel kalkachtig. Het hoofdbestanddeel des bergs is kalksteen. In dezen steen, heeft men kaakbenen van den krokodil en cachelot, wervelbeenderen, dijbenen, en schouderbladen van viervoetige dieren: schildpadden; het gewei een diers van het geslacht der elanden, tanden van haaien, amonshorens, zeeegels, enz. gevonden. Het aanhoudend uitgraven van steenen, reeds vóór eeuwen aangevangen, heeft uitgestrekte gangen doen ontstaan, die elkander in de ingewanden der aarde kruisen. Ontelbaar is het aantal dezer galerijen, die somswijlen wel achttien tot twintig ellen hoog, en ongeveer zes ellen breed zijn. Bezoekt men dezen onderaardsche doolhof zonder geleiders, dan vindt men eenen onvermijdelijken dood. Wanneer men zich een enkel ogenblik van den gids op geringe afstand verwijdert om de uitwerkselen te zien en te hooren, welke de fakkels en stemmen in de akelijke donkerheid hebben zouden, zoo bemerkt men, dat de fakkels, terwijl zij een zacht licht van eenen roodachtige kleur verspreiden, volstrekt niets tot eene nauwkeurige onderscheiding

der naburige voorwerpen toebrengen, en de stemmen zich alleen zonder weerklank in de ontelbare kruiswegen verliezen. Echter op eene enkele plek, worden de woorden eenmaal duidelijk teruggeven. De gidsen onder wier geleide de reiziger deze onderaardschen wereld doorkruisen, verzuimen niet, hun de geschiedenis van eenige kanonniers te verhalen, die gedurende het beleg van Maastricht door de legers der Fransche republiek, de vermetelheid hadden, zich zonder geleide in de steengroeve te wagen, maar niet weder te voorschijn kwamen. Dezelfde leidlieden verhalen weder, dat in het tijdstip, toen de opschrijving der krijgsdienst in de Fransche legers zwaar op het land drukte, eenige jongelingen, aangespoord door het stellige besluit, zich op deze wijze aan de recruterings, het kostte wat het wilde, te onttrekken, in de onderaardsche galerijen van den St. Pietersberg eene vrijplaats tegen de gens d'armes gezocht hadden. Sommigen hunner vonden den weg, en tevens de vrijheid in de diepte der aarde, die op de oppervlakte niet langer voor hen bestond; anderen vonden hunnen dood. Doch van alle soortgelijke gebeurtenissen, is die van vier Franciscanen, welke in het jaar 1640 in de steengroeve van den St. Pietersberg zijn omgekomen, de treurigste. Deze hadden het plan gevormd in de diepe verborgenheid eener onderaardsche schuilplaats eene kapel te bouwen.

Zonder geleiders, dieper dan ooit de groeve ingaande, moest een kluwen garen hun dienen om, bij afgewonden draad, steeds den weg te kunnen weder vinden. Nu gingen zij voorwaarts, en kwamen eindelijk aan een geheel onbekend en afgelegen plekje, alweer één hunner eene nog aanwezig zijnde afbeelding van den loop des St. Pietersbergs, van de zijde der Maas genomen, alwaar men het klooster, waarin de monniken te huis behoorden, voor ogen heeft, met kolen aan de wand schetsten en bij deze schets de dagteekening voegden. Op hunnen teruggang bedacht, bemerkten zij weldra, dat de draad toevallig was gebroken, zij doolten en vonden hier eene smartelijken dood.

Zeven dagen daarna, werden de lijken, weinige schreden van elkander gevonden, met het aangezicht naar den grond gekeerd en den rozenkrans in de hand, evenals bevonden zij zich in eene biddende houding, hunne laatste bede hemelwaarts opzendende.

Met eene ontzettende waarheid ziet men de beeltenissen dezer ongelukkigen tegenover de plaats, waar hunne lijken gevonden werden, met kolen aan den wand getekend.

In dat gedeelte der groeve de hel geheten, waar men Satan, omringt van zijnen hofstoet vindt afgebeeld, heeft de geleerde van Swinden, in 1782-1792 eenige waarnemingen over de onderaardsche temperatuur gedaan. Niet ver van deze plaats vindt men het paradijs, en wederom op eene andere de geschiedenis van een boerenmeisje en eene rechtsgeleerde, met bijgaande opschriften, in teekening gebracht. Bijzonder groot is het aantal der namen door de talrijke bezoekers van deze merkwaardige groeve, op de wanden nedergeschreven. In eenige galerijen, zijn deze bijna allen Spaansch. In andere, loopten de gezamentlijke jaartallen om het jaar 1500; doch enkele uit de dertiende eeuw. Op enkele plaatsen ziet men de namen in den eigenaardigen Gotischen stijl der middeleeuwen opgeteekend. De toegang is den bezoeker onttrokken geweest, doch voor weinige jaren, heeft de eigenaar van het kasteel Caster, een man die door de ligging van zijn landgoed veel verfraaiing heeft aangebracht, deze toegang doen openen.

De schoonste en merkwaardigste aller ingangen van de gewelven in de St.Pietersberg is die welken men op den weg naar Tongeren, reeds op eene verren afstand ontwaart.

(Zie foto bladzijde 11)

Dezelve is vijftien ellen hoog, en ruim vijf ellen breed.

Deze staat onderling in verbintenis met eene gang welke men het zuidelijk glacis der vesting van den St.Pietersberg zoude kunnen noemen.

Nog verdient in de katakomben van den St.Pietersberg ook de zogenaamde bron of negendrup bezichtigd te worden. Men treft er eene uitgeholden steen aan, die zich ongeveer ter hoogte van zes palmen boven den grond verheft, en frisch, en geen onaanneemamen smaak hebbend water, is opgevuld. In dit kleine bronbed, verloopt het water niet doordien her door zijpelende druppels gestadig toeneemt. In tijden van oorlog, heeft deze berg den landlieden met have en goed ter schuilplaats gediend. Er deden zich nog sporen van dit onderaardsche landleven op, toen Faujaa de St. Fond deze steengroeven bezocht.

Men toonde hem, driehonderd schreden van eenen ingang, eenen in de wanden uitgehouwen bakoven, benevens eene stookplaats, waarvan de rook der eene pijp in eenen der zijgangen uitgeleid werd, alsook koe en schaapstallen, en hokken voor zwijnen aangelegd.

Zij genoten in hun eenzaam, men zoude schier zeggen, in hun graf leven, door eene niet ongezonden lucht en eene zachte temperatuur, eene ongestoorde gezondheid, en wisten zich hierin te schikken, dewijl zij zich van alle gevaar zeker geloofden; terwijl de overige landlieden zich tot den schansarbeid gedwongen zagen.

De schrijver verhaalt verder over de St. Pietersberg, maar niet meer over de ondergrond, zodat we het hierbij maar zullen laten.

Second International Mining - Workshop

Mining Research Group Bramberg in samenwerking met Schaubergwerk Hochfeld / Neukirchen am Großvenediger en Kupferplatte Jochberg / Tirol organiseren van 26 tot 29 augustus 1999 in Bramberg am Wildkogel - Oostenrijk een workshop met als thema Methoden en technieken in mijn-onderzoek.

Kosten zijn DM 50,-, US\$ 35,-, AtS 350,- zonder overnachting. Een ruime gelegenheid tot overnachting is beschikbaar. Reservering gewenst.

De volgende excursies staan op het programma:

- Show Mines Jochberg, Leogang, Hüttau, Einödtberg, Neukirchen, Wald, Zillertal.
- Alpine Excursies naar de mijnen Haidbachgraben (Felbertal CU, Ni), Achselalm (Hollersbach Pb, Zn, Flußspat), Gamskogel (Habachtal Pb, Cu, Ag) en Leckbachscharte (Habachtal, Emerald).
- Tyrolean montanistic objects (Kelchalpe, Röhrerbühel, Kitzbühel und Joachberg)

Meer informatie op Internet op pagina:

<http://members.xoom.com/mounti/bergbau/mining.htm>

Contactadres

Klaus Lewandowski
Weyer Nr. 27
A 5733 Bramberg
of : Kleinhelfendorf 19 , D 85655 Groß Helfendorf

Telefoon en Fax :
00 49 8095 2901 of
00 49 171 5724 680

e-mail : bergbau@rocketmail.com
of : bergbaulewi@compuserve.com

Meet The Underground Press.

door Ton Breuls.

We kunnen maar het beste beginnen met goed nieuws: "**Riemstse champignons te koop bij Londense Harrods**" (*Het Belang van Limburg* 22.09.98). De bij vele SOKkers bekende Theo Jennen heeft sinds drie jaar een champignonkwekerij in het AVERGAT van Kanne. Albert Heyn is een van zijn vaste afnemers. Met zijn produkt (zgn. bruine of kastanjechampignons) kan Theo als enige aan de uitzonderlijk strenge eisen voldoen die dit bedrijf vraagt van zijn toeleveringsbedrijven. Na een intensieve voorbereiding (controle, testen, enz.) heeft hij de eerste 300 kilogram afgeleverd bij het wereldbekende grootwarenhuis Harrods in Londen, waar de grottenchampignons als een exclusieve delicatessen voor een stevige prijs over de toonbank zullen gaan. Taste the famous mushrooms from *Kenne*.

Omdat de bewoners van de 5 steden in de Euro-regio elkaars steden over het algemeen nauwelijks kennen hebben de VVV's de handen ineen geslagen en hebben steden-weekenden georganiseerd. De lokale pers besteedt extra aandacht, zoals ook **La Meuse** in september (juiste datum helaas niet bekend) 1998 die de stad Maastricht in het voetlicht plaatst. En waar gaat het dan over? Juist: de berg. "**Plongée au coeur de la Montagne Saint-Pierre**". De vertaling zal ik u besparen, die is overgenomen uit de bekende folder.

Nog even terugkomende op de feesten in de KEEL: "**Grotten gaan dicht**" (HBvL 12.10.98). "*Alle nog open toegangen tot de mergelgrotten van de keel worden afgesloten. De Dienst voor de Scheepvaart zal daar voor zorgen. Intussen zal de politie scherp toezicht houden*". Burgemeester PEUMANS is de overlast meer dan zat en heeft in overleg met de Nederlandse autoriteiten dit besluit genomen. Ook de Maastrichtse politie zal met grote regelmaat in het kader van de grensoverschrijdende bevoegdheid patrouilleren.

"**Sluiting KEELgrot maakt einde aan illegale housefuiven**" (*Het Laatste Nieuws* 13.10.98) Met muren en dergelijke zal de toegang gesloten worden. "*Verder willen we van de Nederlandse justitie weten wie de party organiseerde. Op hem gaan we de schade verhalen en hem wacht een proces-verbaal. Het is verboden terrein*", aldus **Eric Portugaels**, adjunct-administrateur generaal van de Dienst voor de Scheepvaart.

Ook de gemeente Riemst onderneemt stappen: "**Parkeerverbod op wegen naar De KEEL**" (HBvL 15.10.98). Dat geldt voor de volledige lengte van de Muizenberg tussen Vroenhoven en Kanne.

Het antwoord is inmiddels binnen: "**Organisatoren zien geen graten in illegale grotfuiven**" (*Hier de Gids/Tongeren* van 22.10.1998).

Vijf jongen mensen hebben een vzw (=stichting) opgericht met als doel het organiseren van de house-partys in "interessante, mooie locaties".

We hebben onlangs tweemaal een technofuif gegeven in oude mergelgrotten van Riemst en daar hebben we heel goede reacties op gekregen. Waarom het niet mag, is me eigenlijk een raadsel. Het gemeentebestuur bleef moeilijk doen". Het blijft een feit dat onwettelijk is, maar daar liggen de organisatoren echt niet wakker van: "Als ze ons pakken, zal het centen kosten, maar dat moet dan maar. Wij doen het voor de fun".

"Vuursteen-boek bekroning van lang onderzoek" (DdL 14.10.98). Na meer dan 35 jaar onderzoek presenteert de werkgroep Vuursteenmijnen Limburg van de Nederlandse Geologische Vereniging het boek aan de Limburgse gouverneur. Het prachtige boek met veel foto's en tekeningen is het slotstuk van de jarenlange inzet van de werkgroep, die er in geslaagd is de mijnen van **RIJKHOLT** en **GRONSVELD** wereldwijd bekend te maken.

In Valkenburg zijn de ideeën over de groeven onuitputtelijk: **"VVD: plannen voor winkelcentrum in GEMEENTEGROT"** (DdL 20.10.98). Daar zijn al besprekingen over geweest, maar zoals dat in de politiek nu eenmaal gaat, rollen de partijen en hun meningen door elkaar heen. Afwachten dus.

Een sombere, bijna ruige foto schrikt de lezer wakker bij zijn ontbijt: **"Boren door mergel"** (DdL 22.10.98). Een 21 meter lange boor boven de Daalhemmerweg in Sibbe boort het eerste gat voor de nieuwe toegang van de **SIBBERGROEVE**, die de verfoeide mountainbikers toegang gaat verschaffen tot de groeve. De schacht, met een doorsnee van 2,2 meter sluit aan op een mergelgang, die nog een 18 meter dieper gaat. Daar starten over enige maanden de eerste tochten...

Geen schokkend bericht: **"Big band in de grotten"** (Maaspost 28.10.98), maar het trekt natuurlijk de aandacht van deze redactie. Cave & Music is een nieuw muzikaal evenement in de grotten van het **AVERGAT**, met een reeks van concerten. Als u dit leest bent u helaas te laat, want de eerste voorstelling was 31 oktober jl. Jammer dus. Voor meer inlichtingen café 't Brökske in Kanne (012-455355).

Gelukkig. **"Vleermuis aan de beterende hand"** (DdL 13.10.98), aldus **JOS COBBEN**. Voor hem en zijn tientallen collega's breekt een drukke tijd aan. In zo'n 60 grotten en daarnaast nog een serie bunkers, (ijs)kelders, zolders, enz. worden weer tellingen uitgevoerd. Enkele soorten zijn inmiddels verdwenen, op sommige rust het predikaat zeldzaam, maar andere soorten zijn sterk in opkomst. Ondanks dat de negatieve spiraal van de jaren '50 omgezet is in een positieve, waarschuwt **COBBEN** en cs. dat er nog veel werk te doen is, zeker op het gebied van preventie. Daarbij hebben de zomerbiotopen nadrukkelijk hun aandacht.

We hebben het in deze rubriek al eens gehad over het **Grottenbier** van Kanne. **DdL** van 14.11.98 komt in haar zaterdagse bijlage *Scala* er nog eens op terug. Wilt u meer weten over de geschiedenis van de ontwikkeling van dit gerstenat, dan kunt u dit terug vinden in "**De witte motor van Hoegaarden**".

Voor de liefhebbers van de groeven rond Soissons berichtte **Vrij Nederland** van 14.10.1998 over "**De oorlog in de drakengrot**". De bij menige SOKker bekende **CAVERNE du DRAGON** speelde een grote rol in WO I. Naar aanleiding van de viering "80 jaar na de Grande Guerre" verhaalt VN van de oorlog en de toestanden die zich bij de "Chemin des Dames" hebben afgespeeld. Nu is de Caverne du Dragon een modern museum, voor een deel in de onderaardse kalksteengroeve.

Niet direct iets van het onderaardse, maar het raakvlak is duidelijk: de trotse vondst van een **Mosasaurus**. Begin december was er veel internationale aandacht van de schrijvende, filmende en microfoon hanterende pers voor de vondst in de groeve van de **ENCI**. Na de nodige fysiotherapie, modderbaden, Thaise massage, tandheelkundige verzorging en plastische chirurgie zal dit pronkstuk "ons" museum verrijken!

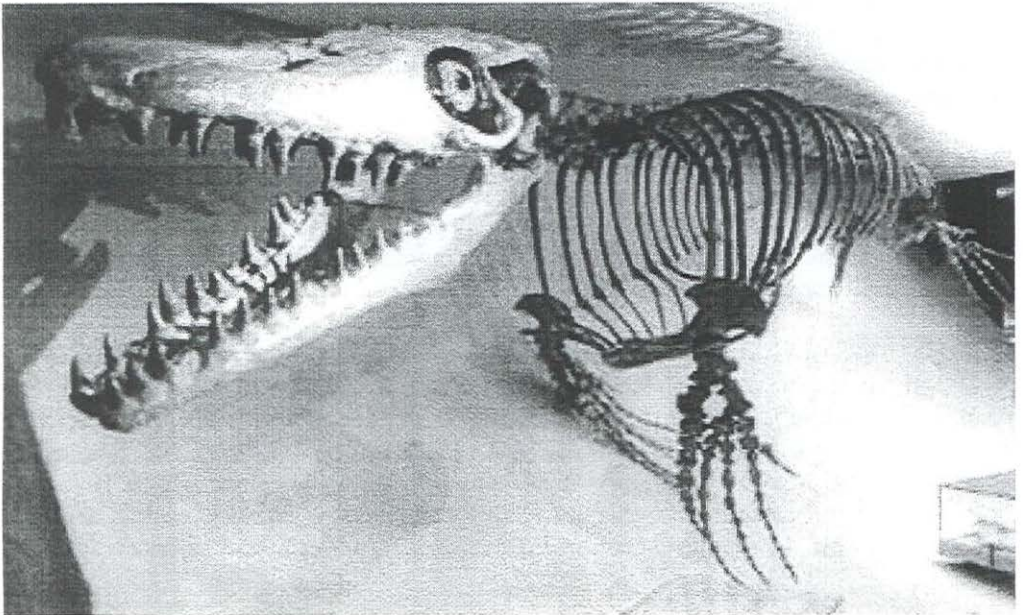

Foto: Mosasaurus. Natuurhistorisch museum Maastricht.

Over de Kerstmarkten, ondergrondse diners en kerstvieringen hebben we het dit jaar maar liever niet.

Veel Nederlanders kennen deze VB (Vlaamse Beroemdheid) niet, maar bij onze burens is hij een begrip: de komiek Jacques Vermeire. Voor zijn komisch programma "de Jacques Vermeire Show", iedere donderdagavond op VTM, presenteert hij doldwaze situaties. In een daarvan is hij een holbewoner. De dagenlange opnamen hiervoor zijn verricht in de tuin en de groeve van Willy en Angèle Willems te Zichen, die prachtige ingangen van hun PITJESBERG achter het huis hebben liggen. *"Het was een heel gedoe"*. (HBvL 01.12.1998).

"Doodsklokken bij Kerst" en **"Meester Medaerts schrijft naslagwerk over de ROOSBURG"** kopt HBvL van 28.11.98. **"Nog eenmaal terug naar de rampgangen van de ROOSBURG"** en **"Angst voor het spook voor de ROOSBURG"** zijn de ook al zo sombere koppen in het DdL van 22.12.98.

De tragische instorting van de champignonkwekerij kostte 40 jaar geleden het leven aan 18 mensen. De krant ging met enkele achtergebleven familieleden naar de plaats van het onheil. In de belevingswereld van de aanwezigen hing ondergronds *een vieze, penetrante geur*. *"Het was donker, onveilig. De stank was ondraaglijk"*.

VITAL MEDAERTS schreef een prachtig boek over de ramp: 144 pagina's, met vele zwart-wit en kleurenfoto's. Over de afwikkeling van de ramp zegt hij:

"Het vreemde is dat er eigenlijk nooit iemand verantwoordelijk is gesteld. Het was gewoon veel te gevaarlijk in de berg".

Het prachtige boek is te koop in boekhandel "'t Gazetje" in Vroenhoven voor 500 Bf of f 27,50.

Let wel: op = op!!

"Het boek van dr. Roland Bekendam"

"Pillar stability and large-scale collapse of abandoned room and pillar limestone mines in South-Limburg" van onze nieuwste SOK-lid Bekendam (met Nederlandse summary) is op de komende SOK-ledenavond van 8 januari 1999 te verkrijgen voor alle leden, die het boek bij Ton Breuls besteld hebben. De (kost)prijs is f 45,-. Ton zal enkele boeken extra meeneemen voor late beslissers.

DRUKWERK.

AFZ.: NL 6215 GC 33 b.

Port betaald
Port payé
Maastricht
Pays-Bas